

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ČERVENEC – SRPEN 2025

***První svaté přijímání v Hejčíně 15. června 2025
(foto © Kateřina Zítková)***

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

15. května je v kalendáři uveden sv. Izidor z Madridu, patron rolníků, jemuž zasvětili naši předkové malou kapličku v Řepčíně. Zatím jsem nevymyslel způsob, jak si tohoto světce v hejčínské farnosti vhodně připomínat, protože hned následující den se slaví svátek našeho významného světce Jana Nepomuckého, jehož si připomínáme pobožností v jemu zasvěcené kapli na náměstí Mrštíkových.

Ale napsal jsem letos v květnu alespoň Kačce Chlupové, která je na několikaměsíčním pobytu ve Španělsku, jestli by se tam o Izidorovi nemohla dozvědět něco zajímavého, co ještě nevíme. Izidor je patronem města Madridu a do tohoto města Kačka zrovna tehdy směřovala. Zjistila, že kromě ulice, která nese jeho jméno, tam mají i muzeum svatého Izidora. V barokní době se tento svatý rolník stal známým i díky zázrakům, o kterých se mezi lidmi vyprávělo. Asi nejznámější je tento:

Dům, ve kterém Izidor a jeho manželka María žili, se nacházel blízko kostela sv. Ondřeje ve staré muslimské čtvrti a v domě byla studna s vodou, jejíž okraj byl docela nízký. Když se k ní jednoho dne María přiblížila, aby si něco vzala, její dítě udělalo náhlý pohyb, vypadlo matce z náruče a spadlo do studny, která byla velmi hluboká. Aniž by věděl, co se stalo, Izidor zrovna přišel z pole a našel svou ženu v hlubokém zármutku.

Oba poklekli u studny a prosili Pána, aby je skrze svou nejvyšší Matku utěšil v jejich trápení a prokázal jim své milosrdenství. Jak se tak modlili, voda ve studni stoupala a stoupala, až se vyrovnala s obrubníkem studny. Nahoře, na její hladině, sedělo dítě, živé a rozemáté, plácalo ručičkami do vody a jako by si hrálo s živlem, který mu ještě před chvílí sloužil jako zjevný hrob.

Tolik tradované vyprávění. Nad studnou stojí budova dnešního muzea sv. Izidora. Až budete v Madridu, nezapomeňte se tam zastavit! Prostý příběh obsahuje cennou pobídku: k důvěře v sílu modlitby. Děkuji Kačce za námahu, kterou do pátrání po stopách sv. Izidora vložila, a všem nám přeji, abychom o prázdninách při cestování a odpočinku vnímali také podněty, kterými nás chce Bůh pozvat k silnější lásce a důvěře k němu, ať už by tyto podněty byly jakkoli prostinké. Krásné a požehnané léto vám všem!

P. Gorazd

100 LET ŽIVOTA – VELKÝ BOŽÍ DAR

Můžeme si říkat, co chceme – třeba i to, že v tom věku je to už hlavně utrpení –, ale lidé Pánem Bohem obdařeni 100 lety pozemského života často svědčí o něčem jiném: o radosti žít v láskyplné přítomnosti svých blízkých a také o hlubokém, krásném vztahu ke svému Pánu.

Jsem rád – a věřím, že to rovněž tak pociťujete –, že hejčínská farnost má ve svém středu stoletou farnici (narozena 26. července 1925), která právě vyřčené plně dosvědčuje –

paní doktorku LUDMILU KOLKOVOU. Záměrně píšu „paní doktorku“, neboť takto ji známe nejlépe a víme, o koho jde...

Není však nejdůležitější věk, ale to, kým člověk je a čím obdaří své okolí. Za sebe mohu říci, že paní doktorka svého času nemálo obohatila také redakční radu Hejčínského oka a skrze své texty zasáhla nejednu hejčínskou duši. Děkuji, paní doktorko, že jste takto svědčila o Boží lásce k lidem.

Jménem redakce, ale i celé far-nosti Vám, paní doktorko, přejeme, ať setrváte v radostné Boží přítomnosti i v dalších dnech své dlouhé pozemské pouti. Za to se budeme i nadále mnozí z nás modlit. Pán Bůh žehnej Vám i všem Vaším blízkým!

Daniel Dehner

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

HEJČÍN

Děti se připravovalo v tomto školním roce dvanáct, z toho devět z Hejčína a tři z Horky nad Moravou. Katechetka Marcela Koupilová obdivovala, jak byla letošní skupinka sdílná: děti si při přípravě rády povídaly, takže bylo mnohdy třeba hlídat čas, aby se dostalo i na to, co se měly učit.

Po závěrečné pouti, kterou s dětmi ona i manžel Ondřej podnikli v sobotu 14. června z Olomouce přes Černovír (se zastávkou na tamním hřbitově z doby 1. světové války) do koste-

la v Horce nad Moravou, kde děti prožily společnou mši svatou s rodiči a pak následné agapé, pak Koupilovi chválili děti, že tak ukázněnou skupinku snad ještě na starosti neměli. I na Poděbradech, kde byla cestou další zastávka, děti nebylo třeba krotit, rozumně se držely dohodnutých pravidel.

Mše svatá poutníků v Horce i agapé a hlavně obojí slavnost – jak první svaté přijímání v Horce, tak v Hejčíně – se krásně vydařily. Bohu díky! A děkujeme také Kateřině Zítkové, která fotografovala při mši svaté v Hejčíně.

P. Gorazd

HORKA NAD MORAVOU

V neděli 8. června se v naší horecké farnosti konala slavnost. K prvnímu svatému přijímání přistoupily tři děti: Agátka Andrllová, Stella Galásková a Vojta Svozil. Slavnost se konala během ranní mše svaté v krásně vyzdobeném kostele sv. Mikuláše, který byl naplněn nejen farníky, ale i rodinami a přáteli dětí.

Děkujeme tímto otci Gorazdovi a Marcele Koupilové, kteří měli velký podíl na přípravě dětí a na tom, že se děti na slavnost těšily a moc si ji užily. Bylo

vidět, že děti prožívají tento den s opravdovou radostí i úctou.

Po mši svaté následovalo společné focení a malé pohoštění pro všechny přítomné. Byl to den plný vděčnosti, lásky a naděje a jistě zůstane v srdcích Agátky, Stelly a Vojty jako jeden z nejdůležitějších okamžiků jejich života s Bohem.

Vít Andrlé

FARNÍ VODA 2025

Farní voda dva tečka nula (v ajťácké hantýrce řečeno)

Letošní voda se zase „povedla“...

Ve znamení tropického sluníčka, spálených (nejenom) stehů, dobrovolného koupání v Moravě, nedobrovolného zážitkového přetahování jezu, jedněch ztracených a znovunalezených slunečních dioptrických brýlí, špekáčků, ukradeného kajaku a romantické plavby zakopřivenou Hanáckou Amazonkou...

Letos jsme jeli v rekordním počtu 50 lidí, což byl počet, který se měnil do poslední minuty! Pět raftů, šest Pálav, hora porcelánu. Pokořili jsme netradiční vodácký úsek od olomouckého Hradiska po jez v Kožušanech-Tážalech.

Během šplouchání vody o bortny (boky) lodí se mimochodem opět potvrdilo, že věřit hlavnímu kapitánovi akce je hrubá mladická nerozvážnost. I vodák v plíně totiž ví, že na vodě se míjíme vlevo, nikoli vpravo, jak zarytě tvrdil organizátor. Naštěstí došlo k vyjasnění této skutečnosti dříve, než mohlo dojít ke kontaktu prvního raftu s osmiveslicí sličné osádky.

Těšte se na příští rok! To zase bude...!

Ale zcela vážně... Po každé akci se patří zdvořile poděkovat: proto moc díky všem! Za pomoc při organizaci, za účast. Ale hlavně za to, že jste na akci přinesli sami sebe. Díky tomu nám spolu bylo fajn.

AHOJ!

Honza

CHERUBÍNEK, PADÁK A BOUŘE NA MOŘI

Cherubínka vedeme se sestrou už pár let a postupně zjišťujeme, že když dětem příběhy z Písma spojíme s nějakou hrou, tak je to pro ně větším přínosem, než kdybychom si s dětmi příběh jen „rozebraly“. Děti si takto příběh více prožijí a lépe si představí, jak ta událost mohla vypadat.

V neděli 22. června jsme se s dětmi měly zabývat tématem „bouřka“. (Došlo k tomu vlastně omylem, protože jsme si myslely, že se bude číst evangelium o tom, jak Pán Ježíš utišil bouřku na moři. Jenže – jak jsme zjistily až později – se četlo něco jiného.)

Nejprve ovečka Barborka dětem představila svůj příběh, ve kterém se v noci strašně bála, protože byla bouřka. Potom za Barborkou přišla její maminka a povyprávěla jí příběh Pána Ježíše, který se plavil s učedníky přes moře. Strhla se bouře, Ježíš spal na zádi lodě, a když už začala do lodi téct voda, učedníci Ježíše probudili a on bouři utišil.

Tento příběh jsme s dětmi ztvárnily, aby si dokázaly představit, jak se v této chvíli cítili učedníci i samotný Ježíš. V místnosti jsme si rozložili padák, doprostřed si lehlo jedno z dětí, které představovalo spícího Ježíše, vedle něj se postavily jiné dvě děti, které představovaly učedníky. Ostatní děti, které stály kolem padáku, s ním začaly třást, vlnit ho, a vytvářet tak bouři. Učedníci měli za úkol vzbudit Ježíše a on pak bouři utišil.

Jak je vidět na fotkách, děti hra bavila. A díky ní se jim tento příběh Pána Ježíše hodně přiblížil.

Anička Návratová

FARNÍ GULÁŠ

Farní zahrada v neděli 22. června přijala po roce opět nemalý počet farníků, jejich přátel a možná i neznámé tváře, kteří se sešli na oblíbené akci *farní guláš*.

Pár fotografií (zaujal mě hlavně malý zpěvák vpravo dole s „náustkem“) z opět vydařené farní akce a recepty vítězných „buchet“ jsou ideální pozvánkou na příští rok. Už teď se těšíme na hojnou účast a příjemnou atmosféru, popovídání si, seznámení se s někým nám neznámým...

Daniel Dehner

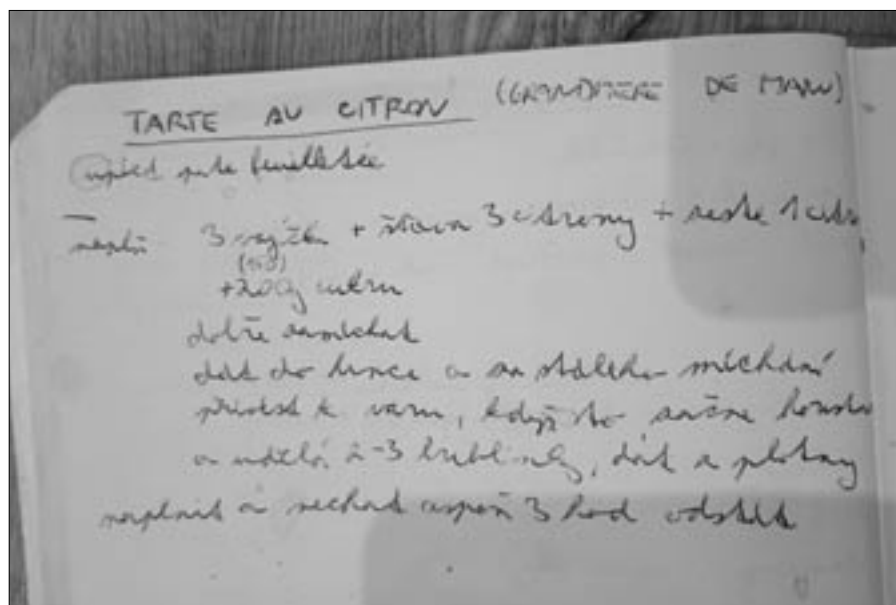

CITRÓNOVÝ KOLÁČ ANEB [TART O SITRON] (1. místo)

Když jsem koláč v sobotu večer pekla, tak jsem ještě nevěděla, jestli bude na rodinnou oslavu mého svátku nebo na farní guláš. Nakonec to vyhrál guláš.

Je to jeden z mých oblíbených francouzských dezertů (spolu s [můs o šokola]/čokoládová pěna a [krém brylé]) a poprvé jsem jej ochutnala na oslavě narozenin mého kmotřence Pacôma. Jeho prababička tenkrát upekla rovnou čtyři, aby měli všichni dost... Já ho tak moc chválila a tak viditelně mi chutnal, že se prababička slitovala a prozradila mi svůj (skoro) tajný recept. A já se teď o něj ráda podělím s vámi...

Můj originální recept zapsaný tak, jak mi jej Pacômová prababička svěřila, je zde:

Pokud ovšem nedokážete přečíst mé krasopísmo nebo stejně jako můj muž „seznam ingrediencí“ nepovažujete za recept, tak tady mám i něco pro vás!

Suroviny:

Listové těsto

3 vejččka

3 citróny (ideálně chemicky neošetřené)

170g cukru

Postup:

1. Rozválíme listové těsto a vložíme jej do koláčové formy. Několikrát ho propícháme (aby se při pečení moc nenafukovalo) a dáme jej péct bez náplně. Ja ho přikryla pečícím papírem a nahoru nasypala fazole, aby hezky drželo tvar. Pekla jsem v předehřáté troubě na 210 stupňů přesně tak dlouho, než mi přišlo dozlatova upečené.

2. Upečené těsto vyndáme z trouby a čas, než vychladne, využijeme k přípravě náplně. V míse dobře smícháme kůru z jednoho citrónu, šťávu ze tří citrónů, 3 vajíčka (dáme si pozor, ať je žloutek s bílkem dobře rozmíchaný a spojený) a 170g cukru. (Pokud máte radši sladší, tak cukru přidejte. Mně původních prababiččiných 200g cukru přišlo zbytečně moc.)

3. Směs nalijeme do hrnce a za stálého míchání přivedeme k varu. Není ale potřeba ji vařit. Poté, co se objeví první bublinky, hrnec odstavíme. Směs by měla změnit konzistenci a zhoustnout.

4. Směs nalijeme na vychladlé těsto. Já nechala koláč ještě chvíli zchladnout při pokojové teplotě a na noc ho dala odležet do ledničky.

Přeji vám dobrou chuť! Bon appétit!

Pavla Kašparová

CHEESECAKE (2. místo)

V mixéru rozdrtíme **250g sušenek** (BeBe, Esíčka nebo jakékoli neplněné keksy, co máme doma). Sušenkovou drť smícháme se **125g změkklého másla** a vytvoříme kompaktní hmotu. Tu vtlačíme do formy (na dort, malý plech), kterou jsme vyložili pečícím papírem a potřeli máslem. Formu se sušenkovým podkladem dáme zatuhnout do lednice.

Mezitím si připravíme náplň: **600g krémového sýra** (Lučina, žervé, tučný tvaroh či mascarpone) ušleháme dohladka, pak přidáme **250g moučkového cukru** dle původního receptu (já přidávám o minimálně třetinu cukru méně). Dále šleháme a postupně zašleháme **1 vanilkový cukr** a **250g zakysané smetany**. Poté přidáme **1 lžičku citronové šťávy** a **1 žloutek**. Do vymíchané hmoty na závěr ještě zamícháme postupně **3 celá vejce**. Tuto vzniklou tvarohovou hmotu nalijeme na zatuhlý sušenkový podklad. Formu s těstem necháme stát 5 minut při pokojové teplotě.

Formu vložíme do trouby rozehřáté na 200 °C a pečeme asi 10 minut. Pak teplotu snížíme na 110 °C a pečeme dalších 20 minut. Poté vypneme troubu, pootevřeme její dvířka a necháme dort pozvolna chladnout v troubě další 2 hodiny. Cheesecake bude díky tomu velmi vláčný. Po vychladnutí dort přemístíme do lednice a necháme zatuhnout do druhého dne. Dle originálního receptu se tento cheesecake může potřít **směsí zakysané smetany (250g) smíchané s moučkovým cukrem** dle chuti a **lžičkou citronové šťávy**. Povrch

nakonec těsně před podáváním ozdobíme **sezónním ovocem** a **lístky máty**. Já na povrch udělala rozvar z jahod a moučkového cukru, do rozvaru jsem poté vmíchala 2 červená malá prášková želé, ta ale optimálně neztuhla. Pokud budeme chtít povrch ozdobit ovocem a želatinou, postupujte dle návodu na želatině.

Přeji vám všem požehnané léto a mnoho radosti a dobrých chutí v letním čase!

Marie Klimčáková

VANILKOVÝ MLS Z PIŠKOTOVÉHO TĚSTA (3. místo)

Suroviny na 1 plech:

200 g polohrubé mouky

200 g moučkového cukru

4 vejce

1 kypřicí prášek do pečiva

100 ml oleje

Na polevu:

1 šlehačka

2 zakysané smetany

1 skořicový vanilkový cukr

Na pudink:

1 litr mléka

2 vanilkové pudinky

150 g krupicového cukru

Postup:

Nejprve ušleháme vejce s cukrem do bílé pěny, opatrně přimícháme prosetou mouku s kypřicím práškem do pečiva a nakonec přidáme olej. Ušlehané piškotové těsto rozlijeme na moukou vysypaný plech. Na těsto rozetřeme ještě teplý pudink (ne

vařící) a dáme péct při 200 °C na 15 minut do trouby. Po upečení potřeme ještě teplý koláč zakysanou smetanou se šlehačkou a posypeme skořicovým cukrem.

Radka Kreminová

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,

studený květen i celkem chladná část června je pryč, a je tady konečně teplé léto. Máme hlavy plné cestování a dovolené – prázdniny jsou tady! Chuť něco nového poznat, zažít, ale i touha po vychutnávání života a každého dne bez pevných časových hranic, tedy v pohodě, nás dokáže motivovat k ještě větší aktivitě. Stačí tak málo, abychom se cítili dobře. Krása a dokonalost přírody nám dává pocítit dotek Boha Stvořitele. Pobyt venku nás uklidňuje a těší nás. Nemusíme jít vůbec daleko, třeba jenom za „barák“. Ale nabízím vám inspiraci na cestování trošku dál, na cesty s duchovním rozměrem.

Drahomír Polách, Pavel Holubář, Jaromír Zapletal
Vřesová studánka

Spolek pro obnovu poutního místa Vřesová Studánka a Nakladatelství Ottobře 12, 2015, 134 stran + obrazová příloha

O tomto místě vím už dlouho, ale zatím jsem se neodhodlala je navštívit. Zajásala jsem, když se v knihovně objevila tato nově darovaná kniha. Neboť čím více o místě vím, tím silnější vztah k němu mám a toužím je poznat. Přála bych vám, abyste neváhali tak dlouho jako já a na Vřesovou studánku se vypravili.

Autoři této knihy si dali velkou práci se sesbíráním všech informací, zpracovali historii poutního místa obdivuhodně velmi podrobně. Pověst vypráví o myslivci Franzovi Niewallově z Rejhotic, kterému pod rukama obživil skolený jelen, sotva se ho dotkla voda studánky. Když později jeho rodina vážně onemocněla, modlil se myslivec vroucně a prosil Boha o pomoc. Modlil se k pěti ranám Ježíše Krista. Ve snu mu bylo sděleno, aby

se vydal s rodinou na místo ke studánce a použil léčivé vody. Celá rodina se opravdu pomocí vody uzdravila. Z vděčnosti nechal myslivec postavit sloup, na který pověsil obraz Spasitele s pěti ranami. Lidé na toto místo začali chodit a prosit Boha o pomoc. Byla tady vystavěna kaple. Dřevo však podléhalo lehce zkáze vlivem drsného horského počasí nebo kaple shořela, proto byla opravována a stavěna opakovaně. Ani s kamennými základy nevydržela. Její fungování ovlivňovaly i okolnosti historické. Bylo zapotřebí péče kněží a úsilí obětavých lidí chudých i urozených, kteří se o toto místo starali a neustále ho „křísili

k životu“ s využitím darů mnoha poutníků. V roce 1820 zde byla postavena i budova hostince a útulna. Hlavním poutním dnem na Vřesové studánce byl svátek Božího Těla a dále tradičně den svátku sv. Maří Magdalény 22. července. Kolem roku 1900 zde bylo až 1 500 lidí. Došlo zde k mnoha uzdravením, některé jsou zde zapsány.

Dozvíte se mnoho zajímavého, např. kdy rakouská koruna nahradila do té doby používané zlaté, kdy došlo k tragickému sesuvu půdy, kdy zde začala být aktivní turistika i v zimě, jak toto místo fungovalo (tedy spíše nefungovalo) za války, v době komunismu. U nového znovuzrození Vřesové studánky stáli tři původně studenti Akademie výtvarných umění v Praze: Otmar Oliva, Jan Jemelka a Miroslav Vochta. Ale zapojili se i tamní farníci a obec Loučná nad Desnou, Pavel Holubář, P. Milan Palkovič (farář ve Velkých Losinách). V roce 2014 byl založen *Spolek pro obnovu poutního místa Vřesová studánka, z.s.* – byl to tedy složitý a dlouhý proces. Mnoho překážek bylo nutno překonat a stále jde o vytrvalé nekončící úsilí udržování tohoto Božího místa.

Kniha je bohatě proložena dokumentací a fotografiemi.

Aktuální dění na Vřesové studánce najdete na webových stránkách <https://vresovastudanka.cz>.

UKÁZKA Z KNIHY:

Pokusme se alespoň trochu přiblížit atmosféře, která vládla na Vřesové Studánce po polovině 19. století. Pomoci nám může kniha cizinců (Fremdenbuch), resp. Kniha návštěvníků (dnes uložena ve Státním okresním archivu v Šumperku). Zápisy převážně v němčině... obsahují žertovné i vážné pohledy, nad krásnou přírodou, rozhořčení nad škaredým počasím... Nejvíce návštěvníků přicházelo z Podesní a z Frývaldovska (Jesenicka), přicházeli lidé z Olomouce, Brna i Vídně, Vratislavi. Umožňovala to železnice, která vedla od roku 1845 přes Zábřeh. A tak do knihy napsali například Dánové z Kodaně, Ital

Angelo Forte, přímo z Cařihradu přijel námořní důstojník Josef Primavesi, jeden Polák dorazil až z Jižní Ameriky a učinil zápis v rodném jazyce. Studenti prezentovali znalost latiny a dokonce řečtiny, použit byl i těsnopis. Několik zápisů je i v češtině.

V té době již bylo zasvěcencům známo, že v Norsku jezdí lidé v zimě na upravených prknech, s nimiž je možno se pohybovat i v hlubokém sněhu a dokonce i skákat. A tak se nutně musel objevit první průkopník lyžování v Jeseníkách, jímž byl bruntálský učitel a spisovatel Viktor Heeger. V roce 1886 si za 11 zlatých objednal lyže ve Skandinávii a na počátku roku 1887 je poprvé vyzkoušel v městském parku.

Zajímavou vzpomínku na poutě připomenul Gerhard Wagnitschek, dnes občan Spolkové republiky Německo. Jeho dědeček z otcovy strany byl Němec, Franz Wagnitschek, dědeček z maminy strany Čech Petr Stojar. „Dědové se moc nemuseli, spíše se nesnášeli a nebavili se spolu, jako je rok dlouhý,“ vyprávěl GW, a dodal: „Pouze jedenkrát za rok, během poutě na Vřesovou Studánku, šli společně vedle sebe a bavili se spolu, každý svým jazykem a zdá se, že si rozuměli.“

Do poutních míst ve Středních Čechách nás zve jiná kniha naší knihovny **Víta Hájka a Kristiny Poláčkové** (od Budče přes Starou Boleslav po Votrice) z roku 2020, vydaná Středočeským krajem, Oblastním muzeem Praha Východ.

Krásné léto!

knihovnice Marie

SMĚJEME SE S REDAKČNÍ RADOU

Povídají si dva faráři:

„Ze všech sportovců mám nejradši cyklisty.“

„A proč?“ – „Protože se starají o svoje duše.“

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

ZMĚNY BOHOSLUŽEB:

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje **5. července** připadá letos na sobotu. V ten den proto nebude mše svatá ráno, ale večer v 17 hodin. (Podrobnější informace viz níže.)

Pravidelné bohoslužby nebudou **od pondělí 25. srpna do soboty 30. srpna** (exercicie bratří karmelitánů).

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v hejčínském kostele příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**, kromě pátku 29. srpna. V pátek 4. července a v pátek 15. srpna bude adorace tichá jen do 20.15 hodin, potom bude **prokládána modlitbami za farnost**.

V pondělí 30. června se v katedrále slaví **výročí posvěcení kostela**. Při návštěvě lze získat za obvyklých podmínek **plnomocné odpustky**. Mši svatou v 18 hodin bude sloužit otec arcibiskup Mons. Josef Nuzík a uvede při ní do funkce nové kanovníky katedrální kapituly.

Návštěva nemocných proběhne ve čtvrtek 3. července. Další pak ve čtvrtek 31. července.

Mši svatou při poutní slavnosti sv. Cyrila a Metoděje v sobotu 5. července v 17 hodin bude sloužit jezuita P. Václav Novotný. Po mši svaté bude v 18.30 hodin v kostele **přednáška „Podíl svatého Metoděje na staroslověnském písemnictví“**, kterou přednese doc. Mgr. Miroslav Vepřek, Ph.D.

Setkání ekonomické rady farnosti Hejčín se uskuteční v úterý 8. července

Mše svatá za všechny dárce na opravu hejčínských varhan bude sloužena ve čtvrtek 10. července v 17.30 hodin. Další pak ve středu 13. srpna v 17.30 hodin.

Farní spoření proběhne v neděli 20. července a v neděli 17. srpna.

V pátek 25. července slaví **narozeniny olomoucký arcibiskup Mons. Josef Nuzík** (59 let). Pamatujme na něho v modlitbě.

Několik celosvětových dní modlitby: neděle 27. července – Světový den prarodičů a seniorů; pátek 22. srpna – Mezinárodní den obětí náboženského násilí; pondělí 1. září – Světový den modliteb za péči o stvoření.

Farní příměstský tábor pro děti od 7 do 13 let se bude konat od pondělí 28. července do pátku 1. srpna. Prosíme o podporu modlitbou.

V neděli 17. srpna v 7 hodin bude **mše svatá** v Hejčíně obětována **za zemřelého P. Aloise Juráně, O.Carm.** († 17. srpna 2011).

Pojďte s námi na **cyklopout' do západních Čech** od pondělí 18. srpna do neděle 24. srpna! Čeká vás: duchovno, společenství, dobrodružství. Zveme i řidiče doprovodného vozidla. Kontakt: xcesta@centrum.cz.

Arcidiecézní pout' rodin na Svatém Hostýně se koná v sobotu 30. srpna. Podrobnější informace najdete na webu www.rodinnyzivot.cz.

V neděli 31. srpna v 10 hodin v Hejčíně bude **mše svatá více zaměřena na rodiny s dětmi**, při ní bude také **žehnání školních tašek, požehnání školákům, studentům a pedagogům**.

Úmysly mši svatých v Hejčíně na druhé pololetí roku 2025 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

TERMÍNY DO BUDOUČNA: setkání pastorační rady farnosti Hejčín – středa 17. září • **jednodenní duchovní obnova s P. Vojtěchem Kodetem** (přímo ve farnosti) – sobota 18. října.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Pobožnost u kapličky Navštívení Panny Marie v Chomoutově se bude konat v neděli 29. června v 15 hodin. Srdečně vás zveme!

Sbírka na pořízení brány do farního dvora proběhne v neděli 20. července a v neděli 17. srpna. Pán Bůh vám odplat' vaše dary!

V neděli 31. srpna bude **mše svatá více zaměřena na rodiny s dětmi**, při ní bude také **žehnání školních tašek, požehnání školákům a pedagogům**.

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 9. září.

* * *

KŘELOV:

V pondělí 11. srpna se sejde **ekonomická rada farnosti Křelov**.

V předvečer patrocinia kostela v pátek 5. září ve 20 hodin bude v Křelově **večer chval**.

Hody v Křelově (patrocinium kostela sv. Jiljí) budou v neděli 7. září. Mši svatou v 9 hodin bude sloužit olomoucký pomocný biskup Mons. Antonín Basler.

* * *

OSTATNÍ INFORMACE:

Upozorňujeme na existenci **fondy DONÁTOR**, který je určen k přispívání nejen na platy kněží, ale i jiné potřeby diecézí. Více informací a návod, jak se stát donátorem, najdete na webových stránkách <https://olomouc.donator.cz>.

Pro zájemce nabízíme možnost **zdarma zasílání Hejčínského oka e-mailem ihned po vytištění** – jako soubor ve formátu PDF. Objednávku zasílejte na e-mail 87cink@gmail.com.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9, tel.: 733 102 175,
e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz, internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.
Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.
Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2025.

Příští číslo: 7. září 2025, redakční uzávěrka: 27. srpna 2025.